

[Boligministeren.]

målet, og hvilke helt forskellige slutninger, der kan drages af den virkning, lovrevisionen vil få.

Tager man blot det sidste par ugers aktivitet, kan man nævne, at grundejerne har bebudet stribevis af erstatningssager over for boligministeriet, og at ejendomsmæglerne har fremsat påstand om, at en lang række tvangsauktioner vil følge i lovændringens kølvand.

Hertil kommer så på det allersidste, ganske få timer før betænkningen skulle afgives, invitationen fra de 4 partier, Danmarks kommunistiske parti, retsforbundet, venstresocialisterne med tilslutning fra socialistisk folkeparti, til at droppe den indgåede aftale med venstre og de radikale og i stedet gå ind for, at man sammen med de øvrige partier skulle lave et totalt stop for udstykning af ejerlejligheder, endda med 6 ugers tilbagevirkende kraft og endda uden overgangsbestemmelser. Jeg behøver vel ikke at uddybe nærmere, at det er en fristelse, som regeringen med lethed har modstået.

Til denne række af vidt forskellige bedømmelser af flertalsforslagets virkninger kommer så fremskridtspartiets, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis vurdering, der siger, at flertalsforslaget indeholder alt for restriktive bestemmelser, som vil have en så kraftigt bremsende virkning på udstykningen af ejerlejligheder, at det hele vil gå i stå.

Man har vel næppe i lange tider set så diametralt modsatte vurderinger af et lovforslags virkninger, som der er tale om her.

Jeg synes, det er nødvendigt at gøre nogle få bemærkninger netop på grund af disse forskelligartede vurderinger for at prøve på at få argumentationen lidt nærmere i kontakt med det, der er realiteterne.

Hensigten med denne lovgivning er, som det tydeligt er sagt i fremsættelsen og flere gange senere her i salen, at bremse nogle spekulationsmuligheder i forbindelse med 1976-loven, som er aldeles uacceptable, og som også har været utilsigtede. Men hensigten er samtidig stadig væk at bevare muligheden for, at der gennem sunde moderniseringer i den ældre boligmasse tilføres boligmarkedet et udbud af andelsboliger eller ejerboliger af et passende omfang. Det er altså ikke rigtigt, når både fru Kirsten Jacobsen og hr. Keld Andersen påstår, at det er socialdemokratiets og regeringens mål at udrydde ejerlejlighederne. Det har været

sagt her i salen fra min side indtil flere gange i det sidste par måneder, og det skulle være sagt med al ønskelig tydelighed nu.

Det ene års praksis med 1976-loven har også vist, at det er nødvendigt at sikre lejerne yderligere og beskytte dem mod den grove spekulations urimeligheder, forhold, som næppe nogen har noget tilovers for, og regeringen da slet ikke. Men det skal understreges, at det ikke er hensigten at hindre den almindelige ejendoms-ejer i at modernisere og sælge til andelsboliger eller ejerlejligheder efter en normal procedure, fastlagt i fornuftige lovbestemmelser.

Man kan nu engang ikke stemple samtlige ejere af udlejningsejendomme som grove spekulanter, fordi nogle udnytter en lov lige til kanten af det juridisk tilladelige og måske et godt stykke på den anden side af grænsen for det, der er almindelig anstændighed. Den slags må det være folketingets forpligtelse at rette, også selv om det skulle medføre revision af en lov, der kun er et år gammel.

I diskussionernes hede må man imidlertid ikke glemme, at også samfundet har en interesse i, at der gennem en sund moderniseringsproces i den eksisterende boligmasse sker en meget tiltrængt forbedring af disse boliger. Vi har over 600.000 boliger, der stadig væk befinder sig på et stade, hvor man ikke har blot de almindeligste hygiejniske og varmetekniske faciliteter eller en fornuftig isolering. Erfaringerne viser, at det er gørligt at stimulere den enkelte families eller borgers interesse for at bo mere tidssvarende, også stimulere til at ofre noget mere på det igennem fornuftige foranstaltninger.

Det foreliggende flertalsforslag til ændring af loven er et udtryk for et kraftigt, men nødvendigt indgreb mod de konstaterede urimeligheder og indeholder samtidig rimelige overgangsbestemmelser.

De stramninger, der nu gennemføres, er af flertallet nøje vurderet ud fra den holdning, at den regulære grundejer, der ønsker at følge en almindelig, sømmelig praksis, skal kunne modernisere og udstykke, mens lejerne på den anden side skal have den nødvendige medindflydelse på forholdene. Når de mest yderliggående påstande i begge retninger bliver vurderet i dette perspektiv, tror jeg nok, det vil vise sig, at den besindige grundejer og lejerne kan samarbejde på det grundlag, lovændringen etablerer.

Socialdemokratiets ordfører og i øvrigt også